

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname :
uitzending:
plaats :

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 38: Onder één hoedje.

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

scene 38-1.

STEM BERTRAM:

DE HOED IN DE LUCHT.
BERTRAM, HILDEBRAND EN OG-
TEROP BIJ DE ZAK. MET AUGUS-
TIJN EN RANONKEL.

Hier is Bertram Bierenbroodspot. We zijn op weg
... ja, waarheen eigenlijk. We zijn heel-
huids uit de kermis van War vandaan gekomen,
dat wel, en die twee schobbejakken, Augus-
tijn en Ranonkel, zitten in een zak, naast
ons op de rand van Hildebrand's hoed, maar
waar moeten we naar toe? Naar Huis?

AERNOUT STAAT GEWOND BIJ
JUT EN JUL.

Paleis Bambergen is ons huis, maar paleis
Bambergen hebben we bij ons!

Het staat onder Hildebrand's hoed, op het
vloerkleed Kamerbreed. Piepklein.

We zijn eigenlijk-samen-een soort vliegende
huisjesslak.

LIDW. MET KONINGIN EN KINDE-
REN SIP IN PALEIS. DOOR RAAM
IS HET INKTZWART.
KINDEREN DRENTELEN.

En mijn Lidwientje zit binnen met de kinderen
bij de koningin. Kabouters. Nou ja, als
die vogel van hertogin Falda, Lorrelei, nou
maar nóg eens Aernouts nieuwe spreuk roept:
Dij met mij ... en er die toverspreuk van
Ogen achteraan brabbelt, dan is dat ook weer
klaar.

KOOI VOGEL NAAST RONKENDE
HERTOGIN.
ZE SLAAPT, MOND WAT OPEN...

Zo gauw we ergens aan de grond staan, zetten
we Lorre Lei erbij, onder de hoed, en we
halen de doek van de kooi en houden het
kijkgat open, in de hoed, zodat er genoeg
daglicht binnenvalt en dan praat Lorrelei
wel weer. Maar we kunnen het hier niet boven
in de lucht doen, anders groeit het paleis,
terwijl wij op kamerbreed zitten en dat zou wel
eens wat zwaar voor kamerbreed kunnen worden.

HELE HOED WEER. BERTRAM KIJKT
NA OPGESTAAN TE ZIJN DOOR
KIJKGAT IN HOED. TUURT PEIN-
ZEND ROND. KIJKT NAAR DE
TWEE IN ZAK ...

We moeten echt wachten, tot we op de plek
zijn, waar het paleis altijd stond.

We houden de moed er maar in.

En er is onderweg nog genoeg uit te puzzelen.
Er zijn een paar vraagjes, die ik wil stel-
len aan enkele personen.

(DE TWEE SCHURKEN HIER IN BEELD
BRENGEN)

LEADER

scene 38-2.

STEM BERTRAM:

38ste aflevering: Onder één hoedje.

DEKOR:

1. CHROMAKEY (MET HOED) .
2. STRUIKGEWAS APART .
3. STRUIKEN MET HOED .
4. VULKAAN VOOR REUS MET LANDSCHAP EN MAANHEMEL. ROMANTISCH BEWOLKT ...
5. SET KLEINE ZAAL IN LAER MET BALKONDEUREN .
6. SET GANG MET POORTDEUR LAER .
7. KELDER MET CEL EN WIJNVATEN .
8. PALEIS BAMBERGEN: WILLEKEURIGE RUIMTE MET IN IEDER GEVAL RAAM, WAAR-
ACHTER ZWART OF CHROMAKEY.
(RAAM OOK VAN BUITEN AAN TE SCHIETEN)
9. VLAG OP TOREN - MAQUETTE .
10. KINDERKAMER .

NB. HILDEBRAND HEEFT GEEN HOED MEER .

scene 38-3.

HILDEBRAND:

Bertram, ik heb een klein vraagje.

BERTRAM: (STAAT NET ZALF MET TWEE HANDEN IN
ZIJ BIJ ZAK UI ZIJN EIGEN VRAGEN
TE GAAN STELLEN)

Een klein vraagje?

HILDEBRAND:

Ja, het betreft mijn hoed. Dit is een uit-
stekende hoed. Altijd geweest.
Ik heb die hoed al een paar jaar. Ik ben
gehecht aan die hoed. Goed vilt, stevige
rand.

BERTRAM:

Gelukkig wel, ja. Anders zaten we niet zo
rustig.

HILDEBRAND:

Nou zit er een gat in, wat ik zeer betreur.
Maar dat zal dan voor de goede zaak geweest
zijn. Maar ik doe hem, als het even kan, niet
weg.

BERTRAM:

Waar wil je heen.

HILDEBRAND:

Naar Hamelen, maar daar wil ik het nou niet
over hebben. Ik had het over m'n hoed.

BERTRAM:

Ik ook, man. Wat wil je zéggen?

HILDEBRAND: (OGTEROP IS ER GEÏNTERESSEERD BIJ
KOMEN STAAN)

Wat gebeurt er met mijn hoed?

BERTRAM: (KLOPT IRONISCH OP HOED)

... gebeurt? ... er is al wat mee gebeurd,
dacht ik zo ...

HILDEBRAND:

Ja, maar ik dacht zo: ik hoor zo af en toe
eens wat, van Lorre Lei en spreuken en zo,
en dat het kasteel weer groot wordt.
Wat gebeurt er dan met mijn hoed?
Spat die dan uit elkaar, want zoveel rek
heeft ie natuurlijk niet ... Als er een heel
paleis ...

(SHOTS STEEDS TOTALES. WE VERRA-
DEN LANGZAAM DAT WE OP DE HOED
ZITTEN)

BERTRAM: (KRABT KRUIJN)

Oh ... eh ... wel ... eh ... ja. Daar heb
ik eigenlijk niet zo ... Die zal wel ...

OGTEROP:

Inkorrekt! Inkorrekt! Bij Bam! Mens Bier.
Die hoed groeit mee! Dat wil de spreuk!
De hoed is immers de ruimte, waarbinnen de
vogel spreekt.

Als de vogel spreekt, groeit ook de hoed,
mèt alles eronder, het paleis dus!!!

BERTRAM:

U hebt gelijk. Toen Lorre de krimpspreuk
in het paleis zei, kromp het paleis met de
inhoud!

Als Lorre straks de uitgroeispreuk onder
de hoed zegt: ... groeit de hoed, met de
inhoud!

HILDEBRAND: (AERNOUT IS ERBIJ KOMEN STAAN)

En wat houdt dat in?

(WANTROUWIG)

BERTRAM:

Dat betekent dat ...

(AERNOUT BEGINT TE LACHEN, VET,
NAAR HILDEBRAND)

Dat betekent, dat jij een hoed krijgt, zo
groot, dat het hele paleis op ware grootte
eronder kan!!!

HILDEBRAND:

Het hele paleis eronder.

(SLIKT. MAAKT 'REUSACHTIG' GE-
BAAR)

AERNOUT:

Haha. Vijftig meter hoog, zestig meter
doorsnee. Mhahaaaaaaaaa. Daar kun je een
aardig eethuisje in beginnen.
Met drie verdiepingen! Hahahaha ...

(BERTRAM PROEST OOK. OGTEROP
MOET ZICH OOK VERBIJTEN)

OGTEROP:

Bij Bam. Dat wordt een hoed van belang,
mens Brom en baron van Laer.

BERTRAM:

Het zal nog een hele klus worden, om hem
van het kasteel af te tillen, als het weer
groot is.

En waar laten we de hoed daarna?

OGTEROP:

In het landschap!

Het wordt een monument van heldendom en
moed! Van drieste dapperheid!

HILDEBRAND:

'n Monument! Dat klinkt beter.

(KWAAD)

Sta niet zo dom te giechelen, Koffij!
Als ik niet van adel was, zou ik dat eet-
huisje niet eens zo'n gek idee vinden!!!
Burgermannetje!
Je hoort wat ambtenaar Ogterop zegt ...

AUGUSTIJN:

Ik bied U tien maal tien maal tien dukaten
voor die hoed!

Wij beginnen een circus in Ooi daarmee.
Ranokels en Augustijns Circus Hoed!

(ONBEDAARLIJK GELACH VAN AERNOUT,
BERTRAM, OGTEROP, JUT EN JUL ...
HILDEBRAND STAART BELEDIGD AUGUS-
TIJN AAN, DIE OP ZIJN BEURT BE-
SCHAAMD EN BELEDIGD WEER VOOR ZICH
KIJKT)

scene 38-4.

(MYSTERIEUZE MUZIEK.

HET PALEIS LAER, EEN KLEIN KASTEEL, ZO TE ZIEN AAN HET INTERIEUR ...
ALLE RUIMTES ZIJN OPVALLEND KLEIN EN KNUS. WE ZWENKEN DOOR DE RUIMTES. BIJ RAAM WAAIEN GORDIJNEN OP. HET IS WELISWAAR KLAARLICHTE DAG, WE ZWENKEN NAAR EEN TAFEL, WAAROMHEEN STOELLEN.
AAN HOOFDEINDE EEN STOEL MET EEN GOBELIN RUG, WAARIN: DE TWEE LELIËN VAN HILDEBRAND .. WE ZWENKEN VERDER. WE HOREN GERAMMEL ... WE SNIJDEN NAAR GANG.
EEN BUITENPOORT. IN GANG STAAN WAT HARNASSEN ... OOK WEER HET WAPEN, MET DE TWEE LELIËN, BOVEN DE POORT ... OP DE POORT, AAN BINNENKANT ...
ER WORDT AAN DE DEUR GERAMMELD. DE POORT ZWAAIT OPEENS VANZELF OPEN ... IN DEUR STAAT EEN VROUW, WIENS GEZICHT ONDER EEN CAPUCHON (PAARSE MANTEL MET KAPUCIJNER-ACHTIGE CAPUCHON) ER IS ZWAAR TEGENLICHT ... ZE TREEDT DE RUIMTE BINNEN, KAMERA GAAT ACHTERUIT MEE, ZE DRAAIT ZICH, RONDKIJKEND AF ... ZE GOOIT DE CAPUCHON TERUG ... ZE DRAAIT ZICH GLIMLACHEND WEER TERUG KAMERA, KIJKT TEVREDEN ROND ...
HET IS RINSE VAN GRASP ...

RINSE:

Welkom, Rinselief ... In Laer ... Leeg

Laer ... (BEKIJKT OFF SCREEN PLAFONDS)

scene 38-5.

(DE HOED IN DE LUCHT. BERTRAM
KNIELT NET BIJ ZAK. HILDEBRAND,
AERNOUT EN OGTEROP STAAN ACHTER
HEM)

BERTRAM:

Luister, we zitten nou wel vrolijk te lachen,
lelijk hoofd, maar ik meen, dat we nog
niet klaar zijn met jullie!

AUGUSTIJN:

Ik ben een rechtvaardig man. Een zakenman.
Hij was het, die de kwade plannen uit-
broedde! Koekoek!!!

(KIJKT RANONKEL AAN)

BERTRAM:

Een koekoek broedt nooit zelf, Augustijn.
Ik heb hem trouwens wel horen kakelen,
maar broeden, hij? Nee, dat zie ik bij hem
niet zitten.

OGTEROP:

Heel gevat! Heel gevat!

BERTRAM:

Jij bent de plannensmeder van de twee, Augus-
tijn.

Luister, Augustijn van War, wie was het,
die jullie Jut de molenaar in handen heeft
gespeeld?

(AUGUSTIJN SLIKT)

RANONKEL: (SNEL)

Zij van Grasp!!!

BERTRAM: (KNIKT)

Rinse.

AUGUSTIJN: (NIJDIG)

Koekoek!

BERTRAM: (TEGEN RANONKEL)

Rinse, de moeder van Guurt van Grasp. Wat
hebben jullie met haar te maken. Waarom
kwam ze met Jut?

RANONKEL:

Vraag alles maar aan Augustijn. Ik ben maar
een arme kassier. Ik schraap het geld, en
schrijf met de vork. Meer niet.

BERTRAM:

Waar begint jullie verhaal, Augustijn.
Wat is jullie rol in de hele geschiedenis?

AUGUSTIJN:

Ik ben een misleid wezen. De molenzoon is
ons verkocht als attractie. Amusement van
een hoge plank!

RANONKEL: (KNIKT IJVERIG MEE)

Door Rinse! Wij zijn goed voor hem geweest.
Heel goed!

AUGUSTIJN:

Drie zoete staven per dag!

RANONKEL:

Maar hij wou niet likken! Kieskauwers hebben
we in zijn mond geduwd.
Maar hij wou niet happen. Zoetekoek!
Maar hij wou wel slikken!

BERTRAM: (KIJKT OPZIJ NAAR JUT)

Heel verstandig.

JUT: (IS ERBIJ GEKOMEN VAN ANDERE KANT
HOED)

Jut werd wakker binnen, waar het donker was
en de kooi gesloten. En Jut was alleen nog
hoofd. Op een schaal.

BERTRAM:

Je herinnert je niet, hoe je binnen bent
gebracht, Jut?

HILDEBRAND:

Een slaapdrankje, natuurlijk.

BERTRAM:

Wat herinner jij je van vóór die tijd het
laatst, Jut?
Voor je op de kermis wakker werd?

JUT: (DENKT)

Jut was bij Rinse, in Grasp.

scene 38-6.

(KINDEREN IN BED. STUK OF ZES.
KAN HEMELBED ZIJN. RAAM, MET ZWART)

MEISJE:

Nou, klaarlichte dag, en wij moeten pitten!

KIND 2:

Het is toch donker.

KIND 3:

Ja, maar niet echt. We zitten onder die hoed
Maar buiten is het dag!

KIND 2:

Nou, we hebben geen oog dicht gedaan, gister-
nacht. Dus ...

(GEEUWT)

Als we wakker zijn, zijn we misschien ...

KIND 3: (KRIBBIG)

Nou, waar? ... waar zijn we dan ...!?
Waar moeten we heen?

KIND 2:

Beter binnen, dan ergens buiten door de na-
tuur strompelen.
Piep en piepklein.

KIND 1:

Nou én of!

(HET PALEIS INTERIEUR.
KIND IN RAAMKOZIJN. HEMEL IS ZWART.
(BINNENKANT HOED)).

KIND: wanneer ik later thuis zal zijn
 en ieder hoort naar mijn verhaal
 waarvan ik niet een woord verzin
 denk ik, dat ik me zonder pijn
 tot wat de feiten zijn, bepaal
 en dat ik weet, hoe ik begin:

 wanneer ik opkeek naar de hemel ...
 zag ik de toppen van het gras
 en muggen groot en kolossaal
 die maakten daar in koor kabaal
 zo oorverdovend allemaal

KOOR: de dag dat ik Klein Duimpje was

KIND: ik heb een paddestoel zien groeien
 hij schoot opeens op uit de grond

KIND: er was tevoren niets te zien
 toen stond ie daar en bovendien
 het was hooguit een pas of tien
 af van de plek waar ik net stond ...

KOOR: ik ging met hooggeheven been
 om grote kiezelstenen heen
 de dag dat ik Klein Duimpje was

KIND: een ongehoord volgroeide peer
 viel uit de dampkring naast me neer

KOOR: en elke druppel werd een plas
 de dag dat ik Klein Duimpje was
 de dag dat ik Klein Duimpje was ...

KIND: ben als de dood geweest voor muizen ...

KIND: mij heeft een eikeltje geraakt

KIND: en in een vers web van een spin
 daar zat ik met mijn voeten in
 en bijna had het dier z'n zin (RILT)
 ze had er tien jaar voor gehaakt

KOOR: wanneer ik later thuis zal zijn
 en ieder hoort naar mijn verhaal
 dan weet ik hoe ik dat begin:

KIND: ik lach om jullie woordje 'klein'
 ach, je gebruikt het allemaal
 wat houdt zo'n woordje eig'lijk in?

KOOR: want als ik opkeek naar de hemel
 etc.

TERUGFADEN NAAR BUITEN.

scene 38-7.

SLOT LAER: RINSE

(ZE ZIT AAN HET HOOFDEINDE VAN
TAFEL IN ZAALTJE.
ZE PAKT EEN MEDAILLON VAN HAAR
BORST EN ADEMT ER GLIMLACHEND OP.
WIJFT EROVER.

MUZIEK.

IN MEDAILLON VERSCHIJNT GUURT)

GUURT:
Moeder?

scene 38-8.

(BERTRAM MET JUT EN JUL AAN ZG.
ANDERE KANT HOED. AERNOUT, HILDE-
BRAND EN OGTEROP ACHTER HUN,
GEINTERESSEERD. HERTOGIN EN SCHURKEN
OFF-SCREEN)

BERTRAM:

Jij logeerde bij koningin Rinse? In Grasp! ...
Hoe kwam je daar?

JUT: (DENKT OVER AANHEF. KIEST ER EEN)
Jut liep ...

(SIMPEL)
heuvels ... En heuvels ... Een lang pad ...
Naar huis.

JUL: (VERKLAREND)
Naar Jul! ... Naar de molen!
(KNIKT TEVREDEN. VERKLAART DAN:)
Het was tijd van malen!

JUT:
Jut had huispijn.

OGTEROP:
Huispijn. Dat denk ik mij! Na zulk een tijd
van huis te zijn ...

JUT:
Jut had gewerkt. En hij had een mooi loon.

JUL:
Twee geschenken.

BERTRAM: (KNIKT)

OGTEROP:
Bij Bam! Die heb ik gezien. Een kleed, waar-
van ge rijkelijk te eten krijgt.
En een ferme stok, die ranselen kan op eigen
kracht!

JUL:
Het kleed Dek! En de Knappe Knapzak met de
Knots! (TROTS)
Voor Jut!

AERNOUT:
Knuppel uit de zak. Leuk. Haha.

JUL: (BOOS, OMDAT ZE DENKT, DAT AERNOUT
HAAR KORRIGEREN WIL)
Nee, de Knappe Knapzak met de Knots!

AERNOUT: (KIJKT WEER GEWOND NAAR HAAR AFGE-
WEND HOOFD)

OGTEROP:
Ge kwaamt er mee een herberg binnen, waar
ik toevallig ook dineerde.
(TEGEN ANDEREN)
Ik heb U die geschiedenis verteld.
(ZE KNIKKEN)
De prinsentoto was toen nog gaande.
Ge wilde Uw geluk beproeven, daar, maar ik
zei U, dat daar niets van komen kon, ge waart

immers - en ge zijt immers nóg - een molen-
zoon. En niet een prins!

JUT:

Jut had aan de stok. In de herberg. Pret met
Dek. Eerst ... En met de stok. Met de gasten.

OGTEROP:

Bij Bam. Hij had aan de stok met de gasten.
Ik heb het zien gebeuren.
Een ferme boerenstok, die een hele herberg
billenkoek gaf! Rapslaprapslaprap!

BERTRAM:

U was dus op weg naar huis, van een vroegere
baas, en U had twee kado's, bijzondere kado's,
die U als beloning had gekregen.
De een was een tafeltje-dekje-kleed: het
kleed Dek - het andere die Knapzak met een
knuppel erin.

AEBNOUT:

Die Knappe Knapzak met de knots.
(KIJKT HOOPVOL NAAR JUL DIE HEM
NEGEERT)

BERTRAM:

Ging U daarmee de herberg binnen, en daar
hebt U nogal ... opzien gebaard door alle-
bei die dingen te demonstrenen ...

OGTEROP:

Dat mag men wel zeggen.
(WRIJFT BILLEN)

Ik heb venstergewijs moeten vluchten. De
ganse herberg stroomde leeg! Bij Bam!

JUT: (EENVOUDIG)

In de hoek zat zij.

BERTRAM: (PAUZE)

... Zij ... Wie 'zij'?

JUL: (ONGEDULDIG)

Zij van Grasp. Die hem verkocht heeft!

BERTRAM:

Rinse van Grasp? Zat zij daar in de ... Wist
U wie zij was?

JUT:

Zij sprak als een moeder ...

(SIMPEL)

Zij wist dingen van het hart ...

JUL:

En zijn hart was stuk!

(KIJKT FEL OGTEROP AAN)

Zij van Bambergen had het gebroken.

OGTEROP:

Bij Bam. Ge moogt prinses Madelein toch niet ...
Hij was verliefd op prinses Madelein, maar
wat kans had hij? Wat kans? Eén! De wet, vrouw
Jul! De wet wil nu eenmaal!

En wij kunnen de wat toch niet laten waaien,
(zoals de neus wijst.)

BERTRAM: (INTERRUPTTEERT HEM BIJ)
Goed, goed, goed. Jut was verliefd op Made-
lein, maar prinses Madelein trouwde met
een prins. Tor - Jut is ongelukkig.
Rinse doet aardig en medelijdend.
Dus ... Jut vond Rinse aardig.

AERNOUT:
Ik ben ook ... wel eens verliefd geweest.
Hard hoor ...

BERTRAM:
Ga door, Jut. Wat gebeurde er toen? Wat zei
Rinse?

JUT:
Jut mocht mee. Slapen. In Grasp ...

JUL: (FEL)
Zij van Grasp dééd aardig! En zij dééd goed!
Maar ze was niet goed. Ze kan mooi liegen!!

OGTEROP:
Korrekt. Zij was als meisje mooi. En zij
liegt nog steeds.

BERTRAM:
En toen.

JUT: (DROEVIG)
Jut mocht praten tot de tong zwaar was
van wijn en slaap. En zijn ogen droog.
Jut kreeg een zacht bed. En Jut ging slapen.

(IEDEREEN WACHT EVEN. ER VALT
EEN PAUZE. OGTEROP MAAKT ER EEN
EIND AAN.
IEDEREEN. MOET KENNELIJK WENNEN
AAN HET FEIT, DAT JUT ZICH INDER-
DAAD IN KORTE SIMPELE ZINNEN UIT-
DRUKT EN DAN VERDER NIETS WENST
TOE TE VOEGEN)

OGTEROP:
Eh ... Goed ... heel goed. Heel gezond. Eh ...
een goede nachtrust. Heel belangrijk ...
(WACHT)
Maar toen?

JUL: (FEL)
Hij wéét het niet meer!!!

HILDEBRAND:
(NADAT IEDER EVEN VERBLUFT ELKAAR
HEEFT AANGEKEKEN)
Slaapdrank! En hij werd pas wakker op de
kermis van die twee in de zak daar.

BERTRAM:

Ah! Rinse neemt Jut mee naar de kermis, verkoopt hem daar, of geeft hem weg, als attractie, of wat dan ook, aan Augustijn en Ranonkel. Ze zegt: 'En dat is nog niet alles, er komt ook nog iemand (DOELT OP JUL) om hem terug te halen bij jullie.

Dat is zijn zuster. En die heeft daartoe een klein paleis mét echte inwoners bij zich. Speel het spelletje zogenaamd mee, dan kun je dat ook mooi inpikken.

Ik zorg nl. zelf, dat ze naar je toekomt.' Want ondertussen was Jul ook bij Rinse geweest, op zoek naar Jut en Rinse had haar op de mouw gespeld, dat wij haar broer Jut verkocht hadden als los hoofd aan Augustijn en Ranonkel.

Jut had zg. zijn hoofd verloren aan prinses Madelein.

Jul geloofde Rinse en wilde haar broer op ons wreken.

HILDEBRAND:

In plaats van op Rinse.

OGTEROP: (OPGEWONDEN)

Bij Bam! Zij is sluw en slecht! Zij had zo in één klap: het kleed Dek, die knappe Knapzak met de Knots, zij had zich ontdaan van heer Jut, van zijn zuster Jul, van U, uit Hamelen, van vrijwel het gehele vorstenhuis Bambergen, van mij!!! ...

Bij Bam, bij Bam. Alles in één klap!

(SLAAT HAND WAARMEE HIJ HEEFT VERTELD, VLAKE OP ANDERE HAND)

Haar wraak ware zeer zoet geweest!!!!!!

BERTRAM:

Alleen had ze op één ding niet gerekend: dat het met Lorrelei een beetje mis ging, in Bambergen.

Want Hildebrand en ik brachten buiten een serenade. En bleven groot. En Jul werd klein!

Er kwamen dus twee heel andere personen bij de kermis aankloppen, dan ze tegen Ranonkel en Augustijn gezegd had.

En Augustijn en Ranonkel zijn gelukkig dom.

OGTEROP:

De wereld is slecht. Waar moet dat heen?

HILDEBRAND:

Ja, waar gaan we eigenlijk heen?

OGTEROP:

Tja.

AERNOUT:

Misschien kunnen we het beste bij hertogin Mélisande van Falda logeren. Als ze niet meer snurkt ...

BERTRAM:

Slaapt ze nog?

AERNOUT:

Als een roos. (LOOPT OM HOED HEEN WEG)

-17-

Hertogin? Vrouwe van Falda? Oehoe.
Hertogin?

scene 38-9.

(HERTOGIN IS KLAAR WAAKKER OP RAND
EN TUURT NAAR BENEDEN. AERNOUT
KOMT OM HOEK)

AERNOUT:

Wordt wakker vrouwe van eh ...

HERTOGIN:

Ah. Mens Koffij. Mag ik U wat vragen?

AERNOUT:

Wij wilden net aan U wat vragen ...

HERTOGIN: (KOEL)

Ik eerst, man. Ik ben hertogin. Wij reizen
toch met de jonge Baron van Laer, nietwaar?
Madelein Twee vertelde mij dat.

AERNOUT:

Hildebrand? Ja, Hildebrand is om de hoek.
(ROEPT)
Hildebrand!!

HERTOGIN:

Ja, ik vraag het daarom, eh ...
(WIJST NAAR BENEDEN)

Zouden wij thans niet een landing kunnen
maken?

AERNOUT:

Hè? (HILDEBRAND EN ANDEREN KOMEN OM
HOEK)

HERTOGIN: (NEGEERT AERNOUT, NU ZE OGTEROP
ZIET)

Ambtenaar Ogterop, zie ik dit goed, of zie
ik dit niet goed?
Het kleine slot daar, rechts van links.
Tussen dat groen ...

OGTEROP:

Rechts van links. Ge bedoelt boven het
midden van, aha. Ha. Daar. Schuin van ... Ah!!!
Bij Bam!!!

HILDEBRAND:

Wat is er, roept U?

OGTEROP:

Mens Brom!!! Uw baronnendom Laer!!

HILDEBRAND:

Wat is daarmee?

OGTEROP: (GEESTDRIFTIG HEM BEKLOPPEND)

Wij vliegen erboven. Ge scheert op dit ogen-
blik boven Uw eigen landgoed!

scene 38-10.

KONINGIN: (BORDUURT ... LIDW. ZIT BIJ HAAR)
Wij zouden onderdak kunnen vragen bij mijn
nieuwe zoon. En mijn dochter. Doch neen ...

LIDW.:

Bij Madelein en Tor. Maar waarom niet, majes-
teit? In Sombrië.

KONINGIN:

Neen, wij vallen hun thans niet gaarne lastig.
Zij eten immers wittebrood, thans.
Het is de tijd van de honingmaan.
Wij herinneren ons dien tijd. Onze eigen
honingmaan.

LIDW.:

Honingmaan? Uw eerste dagen, dat U getrouwd
was? Ja ...

KONINGIN:

Wij hadden toen mijn vader op bezoek.
Hij at met ons, hij sprak met ons van koeien
en kalveren ... en wij wilden niet spreken
over koeien en kalveren.
Wij wilden kozen en fluisteren bij schemer
en knabbelen aan elkanders oren ... Neen,
het is niet goed, wanneer wij onze dochter
op het dak vallen, met haar ganse ouderlijke
huis ... tijdens haar honingmaan.

LIDW.:

Oh, maar Madelein zal het vast heel gewoon
vinden, als U nu bij haar zolang onderdak
vraagt, nu het paleis ... Dit is toch een
uitzonderingsgeval ...

KONINGIN: (BESLIST)

Neen, zij is van huis weg, voorgoed, het
huis is nu voorgoed bij haar weg ...
Waarschijnlijk zullen wij welkom zijn bij
Mélisande van Falda.
En mens Bier heeft mij beloofd, dat wij
morgen weer te Bambergen zullen zijn, en
dan zal hij de vogel onder de hoed brengen
en wie weet, spreekt het dier dan het ver-
lossende woord.

(HOUDT EEN VLAG OP, EEN LELIE
STAAT ER AL OP AANGEGEVEN STUKJE
GEBORDUURD)

LIDW.:

Het wapen van Hildebrand's Baronnendom.
De vlag?

KONINGIN: (STAAT OP)

Wij zijn mens Brom en baron van Laer en
mens Bier zeer dankbaar.
Wij zien hem gaarne spoedig op zijn eigen
slot. Met zijn wapendoek wapperend van de
tinnen ... ah!...

(GAAT ZITTEN)

Wij krijgen opstijgingen ...

(PUFT)

LIDW.:

(HEEFT OOK IETS GEMERKT)
Nee. Geen opstijgingen ... We dalen!!!

scene 38-11.

(WE ZIEN DE HEMEL DUSDANIG SCHUIN
VERGLIJDEN, DAT DE HOED DAARDOOR
DE SUGGESTIE WEKT TE DALEN.
IEDEREEN STAAT ENTHOUSIAST HILDE-
BRAND OP SCHOUDERS TE KLOPPEN.
JUT EN JUL HOUDEN ZICH AFZIJDIG)

OGTEROP:

Ge hebt gelijk. Korrekt, korrekt, vrouw van
Falda! Dat IS slot Laer!!! Mens Brom,
en baron! Zie! Een klein kasteel van rood-
bruin steen! Het koperen dak! Ach, ach!
Flonkerend in de zon. Zie, door deze stuur-
staaf. (GEEFT SOORT KIJKER, VERSIERD MET
RODE ROBIJNEN)

HILDEBRAND:

Wat is dat. Oh.
(KIJKT)
Zo zie je het goed. Het is niet groot, hè ...
Gezellig. Meer 'gezellig'.
(AERNOUT FRUNNIKT HEM KIJKER UIT
HANDEN)

HERTOGIN: (DEKLAMEERT)

Schoon Laer, hoe groen is Uw lief dal.
(OGTEROP VALT HAAR BIJ)
Eén dag van huis, ik mis U al.
(OGTEROP WIL HET REEDS GAAN ZINGEN)

BERTRAM: (DOOR OGTEROP'S NOOTJES HEEN)

Jongen, wat ben ik jaloers op jou. Wat een
groen landschap. Wat zijn die hoge rotsge-
bergtes daar?

OGTEROP: (VROLIJK EN TERLOOPS)

Daar woont reus Gark. De woelreus, zoals men hem
noemt. (ZINGT)
Was ik geen Bam, dan wou ik naar Laer.

HILDEBRAND:

Ddd ... de woelreus, hè?

AERNOUT: (TUURT DOOR KIJKER ROND)

En dáár! Wouden! Grote bossen! Oh!! Hertjes!!!

BERTRAM: (WIJST)

Een riviertje. Je kunt vissen in je eigen
viswater, kerel.

OGTEROP: (JUBELT ZINGEND)

Laer, Laer, liefelijk Laer.
(HERTOGIN VALT HEM BIJ)
La lalala Laer!

AERNOUT: (DAARDOORHEEN)

Viswater. Ik snij meteen een hengel, als we
beneden zijn.

HILDEBRAND:

(PAKT HEM KIJKER VINNIG AF)
Een hengel? Een hengel? Heb jij hier een vis-
akte? Heb jij een vergunning om op mijn land-
goed te vissen?

AERNOUT:

Nog een hert! Nog een hert!
(SMAKT)

Reerug. Mmmm.

HILDEBRAND:

(TUURT NET ZELF)

En er wordt ook niet gejaagd! Op MIJN jacht-
gronden!!!

OGTEROP: (JUBELEND)

In die wouden daar houdt zich woudrover
Ursus met zijn benden soms schuil. Haha!

HILDEBRAND:

Wwwwwoudrover Ursus.

BERTRAM: (PAKT KIJKER EVEN VAN HEM OVER)

Hildebrand, we overnachten bij jou vannacht,
oké? Ik weet niet, of je 't weet, maar jij
bent vanavond in ieder geval THUIS!!

HILDEBRAND:

(ONZEKER LACHJE. VERLEGZN:)

Thuis, hê?

AERNOUT:

Ja, Jij. Wij zoeken naar Hamelen. Maar jij
bent nu thuis.

HILDEBRAND:

(OGTEROP PAKT KIJKER VAN BERTRAM
OVER)

Thuis? ... Nee, hoor ... Het is erg lief
en leuk. Maar thuis ...

OGTEROP: (KIJKER AAN OGEN)

Bij Bam!!! Bij de grote Rim van Ram en Bam!

BERTRAM:

Wat is er, ambtenaar Ogterop?

OGTEROP:

Vrouwe van Falda! Ziet ge het ook????

HERTOGIN:

Wat, ambtenaar Deux? Wat dien ik te zien?

OGTEROP:

Het wimpelvaandel op de toren!!!

HERTOGIN:

Dat wappert, ja. Dat doet de wind.

OGTEROP:

Maar ziet ge dan niet ... Ziet ge dan allen
niet, dat er iets ...

BERTRAM: (NEEMT KIJKER VAN HEM OVER EN
TUURT KALM. VEERT DAN OP:)

... U hebt gelijk!!!

HILDEBRAND:

Dat is mijn vlag, ja. Natuurlijk. Natuurlijk: d'r hangt een vlag van mijn kasteel.

BERTRAM:

En hoe ziet jouw vlag eruit?

HILDEBRAND:

(TOONT ZIJN ACHTERSTE)

Nou, dat is eenvoudig. Twee leliën op een effen groen veld ...

BERTRAM: (GEEFT HEM ONGEDULDIG SCHOPJE.
DRAAIT HEM NAAR ZICH TOE. GEEFT
HEM KIJKER)

Precies. En wat zie je hierdoor?

HILDEBRAND:

Dat ... ehm ...

(KIJKT OP. KIJKT WEER)

CUT:

scene 38-12.

(WE ZIEN EEN TELESHOT (DOOR KIJKER)
MET VLAG, PAARS MET ZWARTE ADE-
LAARSKLAUW)

HILDEBRAND:

Dat is de ...

CUT:

(HIJ KIJKT OP:)

Dat is een verkeerde vlag.

(REALISEERT HET ZICH. BRULT BOOS:)

Dat is de verkeerde vlag!!!!!!

scene 38-13.

RINSE: (KIJKT IN MEDAILLON: KLEED DEK
EN KNAPZAK LIGGEN VOOR HAAR)
Al is geschied, zoals ik wilde, zoon.
En hier zit ik. In Laer. Binnen in Laer.
(KIJKT IRONISCH, OPGETROKKEN
WENKBRAUW, ROND)

STEN GUURT:
(BEGERIG)
Is het voor mij? Moeder?

RINSE: (GLIMLACHT)
Al is voor jou ... zoonlief.

GUURT:
Nu?

RINSE: (TEER)
Niet nu. Straks. Na Rinse. Na moeder. Is
alles voor jou.

CUT: GUURT: (IN MEDAILLON)
En Bambergen?

STEM RINSE:
Bambergen is weg. Het is van ons.

(GUURT GRIJNST TEVREDEN)

CUT: RINSE: (LANGZAAM)
Je weet wie hier mijn buurman is, zoon? ...

CUT: GUURT:
In Laer? Gark! Gark de voelreus!
(BEZORGD)
Hij zal je vriend niet zijn. Gark is niemands
vriend.

CUT: RINSE:
Gark bijt niet.

GUURT:
Hij woelt! Dat beduidt ongemak!

CUT: RINSE:
Hij zoekt de steen. Gark is laf. Hij bijt
niet. Hij slaat niet. Hij gooit van vér met
modder!

CUT: GUURT:
Modder is modder. Gooit veel, dan wordt het
een poel! En je kasteel verdrinkt erin!

RINSE: (SCHUDT LANGZAAM, GLIMLACHEND HOOFD)
Je moeder niet. Ze maakt een vriend van
Gark. Je moeder geeft aan Gark, en Gark
woelt voor háár. Gark wordt haar vriend.

CUT: GUURT:
Wat geef je Gark? Moeder?

CUT: RINSE: (STREELT KADO'S. PAUZEERT EVEN)
Gark heeft vaak honger. Een kleed dat hem
te eten geeft, wanneer hij wil. Geef ik hem.
En een stok die voor hem slaat, wie hij wil
slaan.

scene 38-14.

(HILDEBRAND KOMT TUSSEN STRUIKEN VANDAAN, BIJ DE HOED DIE STAAT GEPARKEERD. DE ZAKKEN MET DE SCHURKEN (DICHT) STAAN ER TEGEN AAN.

HIJ IS MET BERTRAM NET TERUGGEKOMEN.

OGTEROP HAALT HOOFD UIT KIJKGAT IN HOED TERUG EN ZIET HUN AAN)

HILDEBRAND:

Nou, dat is het toppunt! Ik zit er nog niet in, in m'n kasteel, of er is al wat mee mis! Een verkeerde vlag!

BERTRAM:

Ja maar, welke vlag. Dat bevalt me nou net het minst!

HILDEBRAND:

Welke. Wou je beweren, dat we die vlag kennen?

AERNOUT:

Het is de vlag van Grasp, zegt ambtenaar Ogterop!

OGTEROP:

Prins Guurt zit er, wellicht! Hij is ontsnapt. Of zijne moeder. Bij Bam, het zijn beide inhalige wezens!

HILDEBRAND:

Ja, maar dat gaat zo maar niet ...

(SCHREEUWT)

Dat gaat zo maar niet!!!

BERTRAM:

We steken er ook een stokje voor, jongen.

OGTEROP:

Ik achtte hun tot veel in staat. Doch dat zij het naburig baronnendom Laer zou wagen te kraken!!!

HILDEBRAND:

Kraken? Wat is dat? Maken ze dan wat stuk daar?

OGTEROP: (VERBAASD SYNONIEMEN VERSTREKKEND)

Kraken! Inpalmen. Krijger maken. Verhapstukken. Verdonkeren.

BERTRAM:

Inpikken, Hildebrand. Wel, de hoed staat hier goed gekamoufleerd. Nou moeten we lopend naar je slotje toe.

HILDEBRAND:

Slotje? Het is een aardig dingetje. Van de grond af.

BERTRAM:

We kunnen misschien het beste het duister afwachten. (KIJKT HILDEBRAND AAN)

HILDEBAND:
Zolang wachten?

BERTRAM:
Wel, wel wat een moed.

HILDEBRAND:
Er zit daar iemand in mijn huis!

HERTOGIN:
Wij zijn hier toch in het gebied van Gark,
wel, Deux?

OGTEROP:
Korrekt, vrouwe.

HERTOGIN: (DEKLAMEERT)
Wie rommelt daar en woelt en zwoegt?
't Is Gark die door de velden ploegt!

OGTEROP:
Korrekt! Het terrein van woelreus Gark zelve.
Nu ja. Hij is niet zo driftig meer als hij
was, naar verluidt.
Bij Bam, hare majesteit was sprakeloos
nu net, toen ik haar mededeelde, dat Slot
Laer bezet is door ...

BERTRAM: (HEEFT DOOR STRUWEEL STAAN TUREN)
Dekking!!!!

OGTEROP:
Wat, ai, ge duwt me!

BERTRAM: (DUWT HEM PLAT)
Dekking!

scene 38-15.

KONINGIN: (IJSBEERT NERVEUS DOOR PALEIS)
Thans dit weer. Ons wordt niets bespaard.
Mens Brom's nieuw slot.
Laer, gekraakt! Door haar van Grasp! En wij
staan thans machteloos!

LIDW.:
Bertram en ambtenaar Ogterop pikken het ook
niet. Ze staan voor U op de bres!

KONINGIN: (SNUIVEND)
Hadden wij thans ons normale postuur ...
Wij zouden haar van Grasp de tanden tonen ...

LIDW.:
Ja, groot worden.
Dat zou alleen kunnen als Lorre zou praten.
Maar dan moet Bertram hem onder de hoed zet-
ten en er toch een streep daglicht bij laten
kamen en ... dan werd het kasteel hier groot,
ergens in de buurt van Laer, en niet in
Bambergen op zijn oude plek.
Onder een kanjer van een hoed!

KONINGIN: (WOEDEND)
Het ware mij niet onwelgevallig, mocht ik
daardoor haar van Grasp te grazen kunnen
nemen. Ik ben ... Wij zijn buiten ons zelve!!!
(STAAT STIL)
De hertogin!!

LIDW.:
Pardon.

KONINGIN:
Mélisande. Mélisande van Falda. Zij kent
de spreuk van Ogen zelve!!!

LIDW.: (VERBAASD)
Oh ... eh, ja. Natuurlijk. Ze heeft hem
haar vogel Lorre geleerd.

KONINGIN:
Maar als Mélisande hem ook ...
Mélisande kan ons laten groeien. Zij spreekt
de spreuk zelve!!!

LIDW.:
Nee. Dan moet ze onder de hoed kruipen ...

KONINGIN:
Wel, laat haar komen!

LIDW.:
Nee, U begrijpt me niet helemaal. Dan
groeit ze ook! Dan is ze een reuzin.
Lorre zal ook een reusachtige vogel worden
straks ... Denk daar wel aan.

KONINGIN: (DRIFTIG WEGWUIVEND)
Dan IS zij een reuzin. Dat zij zaak twee.
Zaak een is: Een vriendin in nood zoekt
haar als toeverlaat!
Laat Mélisande verschijnen. Wij willen
groeien en uitdijen, zodat wij haar van Grasp
persoonlijk kunnen ... villen!!!

LIDW.: (KIJKT HAAR VERSCHRIKT AAN)
Ja ...

KONINGIN:
Wel, waar wacht ge op?

LIDW.:
Hoe roepen we de hertogin?

scene 38-16.

STRUIKEN.

OGTEROP: (STAART PREVELEND NAAR OFF SCREEN
IETS. VOORBIJ CAMERA?)

Bij Bam, bij Bam!

BERTRAM:
Enorm.

HILDEBRAND:
(KRUIPT TUSSEN HUN IN NAAR VOREN ...
HILDEBRAND LIGT NAAST BERTRAM)
Wat was er nou? Waarom moesten we dekking
zoeken?

BERTRAM:
Zie je die ... die vulkaan daarachter ...
tegen de nachthemel ...?

HILDEBRAND:
Vulk ... v ... (ZIET HEM) ... Mwahahahahaaa!!!!
(SCHRIKT)

scene 38-17.

(EEN VULKAAN TUSSEN TAKKEN DOOR.
UIT DE VULKAAN KOMT EEN REUZEN-
ARM. IN HAND REUZENARM ZIT KLUIT
ZAND, DAT OMLAAG DWARRELT, TERUG
IN GAT.
REST ZAND KWAKT DE HAND LUSTELOOS
RICHTING CAMERA, HOOG BOVENUIT
BEELD, ZODAT HET VOORAAN IN BEELD
NEER KAN KOMEN)

scene 38-18.

(WE SNIJDEN OVER NAAR BERTRAM EN
ANDEREN. OM HUN HEEN PLOFFEN KLUI-
TEN ZAND)

BERTRAM:

Nou ja, dat is wel een halve kilometer ver,
die hoop aarde, die dat monster wegslingert.
Is dat Gark?

OGTEROP: (STAREND. KNIKT)

Woelreus Gark.

(HERTOGIN KRUIPT OPGEWONDEN NAAST
RUN)

HERTOGIN:

Waarat, waarat, dat doet mij denken aan
zovele prachtige zangen.

(DEKLAMEERT ROLANDHOLSTACHTIG:
LOUIS VAN GASTEREN, VERKADE)

De bodem schudde, het zwart zwerk
werd langzaam rood, en door de beemden
dreunde Dukdalfs voet ...

(VERHEFT STEM:)

Zeg mij, waarheen is Ezelsbeen (sprak d'oude
faun, die bij de)

BERTRAM: (HAASTIG INTERRUMPEREND)

Alstublieft nu geen gedichten, mevrouw.

Dus dat is Gark ...

Is het een aardige reus?

OGTEROP: (WIKT DE TERM)

Aardig? Aardig ... aardig ... het is een
aardreus, jawel. Die zijn alle zeer aardig
(het woord zegt het al) doch ... op hun
eigen wijze ...

BERTRAM:

Hoe bedoelt U?

OGTEROP: (ZOEKT WOORDEN)

Men moet hun vertrouwen winnen ... Zij zijn
vaak eenzaam, en dat breekt hun meestal
door de loop der eeuwen op. Dan worden zij
eenkennig en ... narrig. Ja, dat is het
woord. 'Narrig'.

Reus Gark is bepaald narrig. Korrekt.

HERTOGIN: (TEVREDEN KONSTATEREND ZONDER
DWEEPZIEKE DROMERIGHEID)

Hij heeft een prachtige arm. Een fiere arm!

(DEKLAMEERT)

'De maan hing als een bleke bes
hoog aan de dorre nacht ...

HILDEBRAND:

Is dat mijn ... buurman? Daar?

(DE ANDEREN KIJKEN HEM DEELNEMEND
AAN EN KNIKKEN)

scene 38-19.

LIDW.:

Maar wat dank jij dan te kunnen doen, Barend.
Niemand hoort ons buiten.

BAREND:

Ik heb iets, dat bestemd was voor Hildebrand's
feest 's avonds, toen hij geridderd was.
En het kasteel klein werd.

KONINGIN:

Ik wist 't!!!

BAREND:

Ik haal 't.

(LIDW. KIJKT KONINGIN AAN)

KONINGIN: (TEVREDEN)

Een rappe knaap.

LIDW.:

Ja, maar wat ie bedoelt? Buiten zitten Jut
en Jul. Die passen op ons en Augustijn en
Ranonkel.
Maar ze horen ons toch niet?

scene 38-20.

HILDEBRAND:

Ik doe afstand van m'n bb ... van mijn kas-
teeltje ... geloof ik ...
Ik vind de buurt niet zo prettig bij nader
inzien ...

BERTRAM:

Hildebrand. Wat krijgen we nou. Je bent baron
geworden vanwege je betoonde moed.

HILDEBRAND:

Onverdiend. Ik ben van nature een lafaard,
een bangebroek. Dat is wél zo gezond.

BERTRAM:

Misschien kunnen we die Gark ... aan onze
kant krijgen ... Wat 'n arm!

OGTEROP:

Ik raad U aan, voorlopig de kat uit de eik
te kijken. Stillekens aan ... van hier ...
de zaak te blijven ... wikken en wegen ...
en vooral niet ... overijld ...
Niet overijld de aandacht trekken ...

(OPEENS HOREN WE LUID VUURWERK
GEKNAL ... GEFLUIT VOETZOEKERS ...)

scene 38-21.

(PLEK HOED IN STRUIKEN.

CUT:

JUT EN JUL STUIVEN OP BIJ DE HOED
IN HET STRUIKGEWAS ...
BIJ HUN, DE DICHTER ZAK MET (DUS)
ONZICHTBARE RANONKEL EN AUGUSTIJN,
DIE WEL BEWEEGT ...
DOOR GAT ZIEN WE 'WEERLICHTEN'
VUURWERK)

scene 38-22.

PALEIS.

CUT:

(LIDW. EN KONINGIN HANDEN TEGEN
OOR BIJ VENSTER ...
BUITEN DE WEERSCHIJN TEGEN BINNEN-
KANT ZWARTE HOED ...)

KONINGIN:

Wat doet mens Barend?

LIDW.:

Vuurwerk. Hij ontsteekt het vuurwerk voor
het feest. Hij probeert zo de aandacht te
trekken ...

Van Bertram en de hertogin.

scene 38-23.

BERTRAM:

Wat doen die idioten. We trekken zo álle
aandacht!!!

(OGTEROP STOOT HET VERSCHRIKT AAN
KIJKT NAAR OFF SCREEN VULKAAN ...)

scene 38-24.

CUT:

(UIT VULKAAN KOMT LANGZAAM HET
HOOFD VAN GARK EN TUURT OVER RAND!
TOT AAN NEUS UIT VULKAAN, EEN GROE-
ZELIG HOOFD ...)

GARK:

Ga weg ... (DE STEM DONDERT EN ECHOOOTTTT ...)

Ga weg ... Wie is in. In Laer???? Wie is ...
in Laeeeeerrrrrrrrrrr??

(ZIJN ARM MIKT KLUIT AARDE WEG ...)

scene 38-25.

CUT:

(BERTRAM EN HILDEBRAND DUIKEN.
MODDER VALT OVER HUN. KLUITEN
SPATTEN ROND.)

STEM REUS:

Weg! ... Weg!

scene 38-26.

LEADER: Kunt U mij de weg naar
Hamelen vertellen, mijnheer?

(IN EINDE: HERTOGIN HEEFT ZICH
KALM NAAR HOED BEGEVEN MET JUT,
DIE HAAR IS KOMEN HALEN)

HERTOGIN: (BIJ HOED)
Wilde Madelein mij spreken, man Jut? Mmm.
(STEEKT HOOFD IN HOED)
Madelein Twee? Kan ik iets doen? Reus Gark
gooit met modder.
Schrik niet van het lawaai. Wat een prachtige
man, trouwens.
Madelein? Ach, daar ben je.

LEADER FADET WEER OP.

(DE REUS KOMT WEER IN BEELD,
HIJ KIJKT ROND. GROMT, OOK WAT
SCHICHTIG TEGELIJK ...)

CUT:

JUL: (TEGEN ZAKKEN: WRAAKZUCHTIG LACHEND)
Ja, haha. Dat is Gark. Bibber maar, twee
in de zak.
Gark gromt. Hij zal je komen pakken!

(DE KLUITEN DALEN WEER NEER.
JUT ZAKT NAAST HAAR EN SLAAT ARM
OM HAAR HEEN.

AERNOUT KWAM VAN ANDERE KANT OM
ZELFDE TE DOEN.
GAAT SCHUTTERIG WEER WEG.

STEM REUS:
Wie is ... in Laer????

(AERNOUT SCHRIKT)

CUT: REUS

EINDTITEL

STEM AERNOUT:

Volgende week:

39ste deel: De steen der dommen.